

l'oficialitat d'arquitectes i notari sense que es pensi en l'estatjament de les entitats científiques, en l'esdevenidor dels fills dels metges, en multitud de coses que si m'atrevis a dir-ho pensaria en el raquitisme de l'esperit d'un poble que mai ha vist horitzons amples i ha estat sotmès a contínua misèria; de poca cosa serveixen els cabals si no són emprats en obres útils! Però deixem els detalls que mai han estat de la nostra incumbència i volem altra vegada vers l'ampla esplanada de les mars o vers les serenors de l'atzur.

La nostra tasca no pot acabar en una petita casa ni en un benestar econòmic; la nostra dèria ha de travessar tots els obstacles i mesquineses; lluitem i lluitarem perquè el nostre fi sigui l'enlairament de la medicina moralment i científicament, muntant poc a poc totes les bastides que han de

pujar-nos dalt de la torre; estiguem enemistats amb tota mena d'egoïsmes i siguem amants de tot neguit; res més bell en la vida que crear, tan bell com el crear és el donar, donar allò que es té i cercar de porta en porta per a donar més encara.

Per això som tan enemics de limitacions, de barreres, com en el cas concret actual és el permís d'intervenir la Mutual per a comprar un immoble i si no fos precisament un immoble allò que es necessita, altra vegada una assemblea per acordar una altra adquisició. És massa limitat l'esperit dels socis: posa limitacions massa coactives a tota mena d'autoritacions, obliga a trencar massa cledes, fa la via massa costaruda. Siguem generosos, aboquem-nos en l'esperança i tinguem fe en les realitzacions, i l'obra començada serà acabada. És un deure de tots.